

at få afro-asiatisk støtte til valg af Italien nu, blev Italien ved en derpå følgende afstemning valgt med 81 stemmer for perioden 1. januar 1961-31. december 1963.

De tolv andre medlemmer af rådet er: Afghanistan, Brasilien, Bulgarien, Danmark, Japan, New Zealand, Polen, Sovjetunionen, Spanien, Storbritannien, USA og Venezuela.

VI. Politiske spørgsmål.

I. Nedrustningsspørgsmålet.

(Dagsordenspunkterne 67, 69, 73 og 86).

Første udvalg tiltrådte i sit møde den 21. marts 1961 et af USA's repræsentant fremsat forslag, hvorefter udvalget skulle udsætte behandlingen af nedrustningsspørgsmålet, som havde været genstand for forskellige undersøgelser siden genoptagelsen af 15. samling.

På udvalgets møde den 30. marts 1961 fremsatte Sovjetunionens og USA's repræsentanter erklæringer om, at der mellem deres regeringer var opnået aftale, hvorefter de i juni og juli 1961 skulle udveksle yderligere synspunkter om nedrustningsspørgsmålet. Forhandlingerne skulle genoptages i et dertil egnet organ, om hvis sammensætning de to landes regeringer skulle komme til enighed. Der var tillige opnået aftale mellem regeringerne om at underrette 16. plenarforsamling om de opnåede resultater.

Sovjetunionens og USA's delegationer fremlagde samtidig et fælles resolutionsudkast, ifølge hvilket plenarforsamlingen 1) skulle tage de af de to landes delegationer fremsatte erklæringer om nedrustningsspørgsmålet til efterretning og 2) vedtage at tage nedrustningsspørgsmålet og de dermed sammenhængende forslag op til overvejelse på 16. samling.

Resolutionsudkastet blev samme dag enstemmigt vedtaget af første udvalg og anbefalet til godkendelse af plenarforsamlingen, der den 21. april, ligeledes enstemmigt, vedtog udkastet.

2. Optagelse af nye medlemmer i FN.

(Dagsordenens punkt 20).

Under 1. del besluttede plenarforsamlingen den 20. december 1960 at behandle spørgsmålet om Mauritanis og Det ydre

Monogolis optagelse som medlemmer af FN på den genoptagne samling.

Optagelse af nye medlemmer i FN sker i henhold til pagtens art. 4 ved beslutning af plenarforsamlingen på anbefaling af sikkerhedsrådet.

Spørgsmålet om Mauritanis medlemskab af FN havde været behandlet i sikkerhedsrådet i december 1960, hvor 8 af rådets medlemmer stemte for optagelse, medens 2 medlemmer stemte imod; 1 medlem afholdt sig fra at stemme. Da den ene af de negative stemmer var et af de permanente medlemmers (Sovjetunionens), blev Mauritanien ikke anbefalet til optagelse. Frankrig og Tunis havde støttet optagelsen, medens Marokko havde modsat sig en anbefaling med begrundelsen, at Mauritanien er en integrerende del af Marokko. Det samme synspunkt gjorde Marokko også gældende i plenarforsamlingen, hvor 11 stater foreslog en erklæring om Mauritanis optagelse i FN: Cameroun, Den centralafrikanske Republik, Chad, Congo (Brazzaville), Dahomey, Elfenbenskysten, Gabon, Madagascar, Niger, Senegal og Øvre Volta. Erklæringen indeholdt en anmodning til sikkerhedsrådet om at bemærke sig forsamlingens beslutning.

Det ydre Mongoli havde søgt om optagelse i FN allerede i 1946, men det var ikke lykkedes at opnå det tilstrækkelige antal positive stemmer i sikkerhedsrådet til fordel for en anbefaling til plenarforsamlingen. I sikkerhedsrådets møder i december 1960 var et sovjetisk forslag om at få en ansøgning behandlet på ny forkastet med 4 stemmer mod 5, medens 2 medlemmer afholdt sig fra at stemme. Under plenarforsamlingen foreslog Sovjetunionen nogle tilføjelser til det af de 11 stater fremsatte forslag til erklæring om Mauritanis optagelse